

Terörizm ve Radikalleşme Araştırmaları Dergisi
Journal of Terrorism and Radicalization Studies

Haziran 2023, Cilt: 2, Sayı: 2, ss.176-187

June 2023, Volume: 2, Issue: 2, pp.176-187

ISSN 2792-0518 (Basılı/Print)

ISSN 2822-2334 (Çevrimiçi/Online)

Makaleye ait Bilgiler / Article Information

Söyleşi / Interview

Makalenin Başlığı / Article Title

Interview with Prof. Alex P. Schmid: Importance of the Definition of Terrorism

Prof. Alex P. SCHMID ile Söyleşi: Terörizmin Tanımının Önemi

Yazar(lar) / Writer(s)

TRAD

Atıf Bilgisi / Citation:

TRAD. (2023). Interview with Prof. Alex P. Schmid: Importance of the Definition of Terrorism. *Journal of Terrorism and Radicalization Studies*, 2(2), pp.176-187, DOI: <http://dx.doi.org/10.29228/trad.28>

TRAD. (2023). Prof. Alex P. SCHMID ile Söyleşi: Terörizmin Tanımının Önemi. *Terörizm ve Radikalleşme Araştırmaları Dergisi*, 2(2), ss.176-187, DOI: <http://dx.doi.org/10.29228/trad.28>

Terörizm ve Radikalleşme ile Mücadele Araştırma Merkezi Derneği

Research Center for Defense Against Terrorism and Radicalization Association

Adres/Address: Beytepe Mah. Kanuni Sultan Süleyman Bulvarı

5387. Cadde No:15A D:58

06800 Çankaya/Ankara

www.tradergisi.com

e-posta/e-mail: editortrad@teram.org

INTERVIEW WITH PROF. ALEX P. SCHMID: IMPORTANCE OF THE DEFINITION OF TERRORISM ABSTRACT

The Journal of Terrorism and Radicalization Studies (TRAD) is pleased to host an interview with Prof. Alex P. Schmid. Prof. Schmid is a Distinguished Fellow at the International Centre for Counter-Terrorism (ICCT) in The Hague and Director of the Terrorism Research Initiative (TRI), in Vienna. Between 1978 and 2018 he was, for various periods of time, working in different capacities at Leiden University. In addition, he was Extraordinary Professor for Conflict Resolution at Erasmus University in Rotterdam and later held a Chair in International Relations at the University of St. Andrews, where he was also Director of the Centre for the Study of Terrorism and Political Violence (CSTPV). Alex Schmid has also held various other positions, including, for nearly seven years, one as Officer-in-Charge of the Terrorism Prevention Branch of UNODC in Vienna. His latest major work is his Handbook of Terrorism Prevention and Preparedness, which features contributions from nearly 40 leading experts in the field. It has quickly become a sought-after freely available resource on countering terrorism. Schmid has more than 225 publications in ten languages to his name, including an award-winning handbook on terrorism research. Until 2009, he was Co-Editor of the journal 'Terrorism and Political Violence' and, from 2009 to 2022, Editor-in-Chief of 'Perspectives on Terrorism', the largest scholarly online journal in the field of Terrorism Studies. Currently he is co-editor of this journal.

Keywords: *Terrorism Studies, Definition of Terrorism, Radicalisation, Far-Right Terrorism, Future of Terrorism.*

TRAD: Prof. SCHMID, first of all, thank you very much for accepting our interview request. We would like to know more about what captured your interest in terrorism and extremism studies in the first place. What are the main challenges you have faced with while studying terrorism?

Prof. SCHMID: In the 1970s, I moved from Switzerland to the Netherlands where I joined Leiden University, first as a contract researcher. My first contract came from the Dutch government and involved analyzing the background of terrorist attacks from the second generation of young South Moluccans who wanted to regain the independence of their fatherland Ambon from Indonesia. I specialized in conflict resolution and later became extraordinary professor at the Erasmus University (Rotterdam) in this field. The main challenge at that time was to get grants for the study of terrorism and I did research on many other subjects, e.g. for Amnesty International on root causes of gross human rights violations by state actors. All that changed with 9/11 in the United States and, in Europe, with the 11 March 2004 attacks in Madrid. However, by that time I was already working for the United Nations as Officer-in-Charge of the Terrorism Prevention Branch of

UNODC in Vienna. The main challenges: first, to get funding for research and second, to resist political interference with the research process and findings.

TRAD: Do you believe that terrorism studies have made positive progress since you began working on terrorism? Do you think that many of the most fundamental questions in this field have been fully answered?

Prof. SCHMID: There has been great progress in the field, as new institutes dedicated to the study of terrorism were created, first in Europe, in St. Andrews (Scotland) in 1994. In 2006, I became director of the Centre for the Study of Terrorism and Political Violence (CSTPV) at the University of St. Andrews. However, not all fundamental questions have been answered. To begin with: there is an ongoing controversy about the definition of terrorism. There has also been a search for “the terrorist personality” - but that has not been very successful except for lone actors and suicide terrorists who each tend to share common characteristic. As for the other terrorists: just like a soldier can become a war criminal, so a freedom fighter can become a terrorist if he (or she) disregards the laws of war and attacks non-combatants.

TRAD: You wrote several articles and book chapters about the definition of terrorism. Why is it so important to define terrorism? Why is it so difficult to define terrorism? What are the key obstacles? Do you believe that the dilemma regarding the definition of terrorism continues today? How would you define terrorism as a result of your studies?

Prof. SCHMID: You cannot establish databases on terrorism without a clear definition. You cannot have theories of terrorism without a uniform definition. In terms of international cooperation against terrorism, you also need a common political understanding – otherwise extradition of terrorists from one country to another does not work. There has been considerable progress in academia towards a consensus definition of terrorism. However, many governments prefer their own definitions and that is why the United Nations General Assembly has not managed to agree on a Comprehensive Convention against International Terrorism, despite the fact that debate has been going on since 1972, when the attack on the Munich Olympic Games took place. Some regimes came to power by means that included terrorism – most recently the Taliban. They are therefore inclined to come up with definitions that exclude instruments they used on their path to power. Since the power to define terrorism rests, in legal terms, mainly with governments,

terrorism definitions vary greatly from country to country. However, the international community has identified a number of offences as international terrorist crimes, including hijacking and hostage taking. Back in 1992, I proposed to the UN Crime Commission to make use of the existing consensus regarding war crimes and define acts of terrorism as the “peace time equivalent of war crimes”. That proposal to cut through the Gordian definition knot to arrive at a consensus definition was not accepted. The draft definition of the Ad Hoc Committee of the UN General Assembly’s 6th (legal) Committee has been on the table since 2003; it is much broader and vaguer than the one I proposed. For a discussion, see my latest article “Defining Terrorism” on the website of the International Centre for Counter-Terrorism at (www.icct.nl). As to the academic consensus definition I developed with the help of close to 200 colleagues, let me quote the exact wording:

“Terrorism refers, on the one hand, to a doctrine about the presumed effectiveness of a special form or tactic of fear-generating, coercive political violence and, on the other hand, to a conspiratorial practice of calculated, demonstrative, direct violent action without legal or moral restraints, targeting mainly civilians and non-combatants, performed for its propagandistic and psychological effects on various audiences and conflict parties. Terrorism as a tactic is employed in three main contexts: (i) illegal state repression, (ii) propagandistic agitation by non-state actors in times of peace or outside zones of conflict and (iii) as an illicit tactic of irregular warfare employed by state- and non-state actors.

TRAD: In the literature on radicalism and terrorism studies, there are several definitions based on various factors and dynamics of what radicalism is and who a radical person is. How do you define these concepts, namely radicalism and a radical person, in terms of terrorism studies?

Prof. SCHMID: Historically, radicalism was a political movement inspired by the French Revolution of the 1790s. In the 19th century, there were many political parties calling themselves “radical”. They opposed autocratic rulers, pleaded for a separation between church and state and fought for equal voting rights for all citizens, independent of property ownership. Many of today’s democratic achievements go back to goals those radicals fought for. The term “radicalisation” is a 21st century invention and is not directly linked to radical parties emerging from the French revolution. There are many definitions of radicalisation. My own is this, and I quote:

“An individual or collective (group) process whereby, usually in a situation of political polarization, normal practices of dialogue, compromise and tolerance between political actors and groups with diverging interests are abandoned by one or both sides in a conflict dyad’s conflict-waging in favour of a growing commitment to engage in confrontational tactics of violent extremism in the form of terrorism and war crimes. The process is, on the side of rebel factions, generally accompanied by an ideological socialization away from mainstream or status quo-oriented positions towards more radical or extremist positions involving a dichotomous world view and the acceptance of an alternative focal point of political mobilization outside the dominant political order as the existing system is no longer recognized as appropriate or legitimate.”

In other words, a “radical person” (in the original political party sense) is not the same as a “radicalised person” as the term is used now. We should also not forget that there are political situations where even moderates become radicalised, especially if the regime in power perpetuates its existence by electoral fraud, torture, murder, disappearances and media censorship.

TRAD: You have recently co-authored and edited the massive “Handbook of Terrorism Prevention and Preparedness” (The Hague: ICCT, 2021). Do you believe that it is possible for governments to prevent terrorism? What kind of actions should governments take to prevent terrorism?

Prof. SCHMID: Anyone can grab a kitchen knife and stab a stranger on the street or drive a car into a crowd of people. No government, not even a totalitarian one, can stop persons, especially mentally ill and suicidal persons, from doing so. In my Handbook, I distinguish between upstream, mid-stream and downstream prevention. Many governments focus almost exclusively on downstream, last-minute prevention rather than on earlier interventions in the formative years of adolescents where character education is meant to take place. Civic education – the topic of my next book – is the field where governments ought to invest more to prevent terrorism upstream as well as other forms of uncivil behaviour.

TRAD: A growing number of studies is drawing attention to the fact that far-right movements are on the rise in Western countries, especially in the USA. Is there a possibility that far-right movements could turn to terrorist acts? In terms of the far-right terrorists, do they tend to form organized

groups and movements, or is lone-actor terrorism the main threat from this ideological milieu?

Prof. SCHMID: There are some indications that after the first Anarchist Wave (1879-1920s), the second Anti-Colonial Wave (1919-1960s), the third New Left Wave (1960s-1990s) and the fourth Religious Wave (1979-2020s), a new Far-Right Wave of terrorism is emerging- not just in the United States but in other developed countries facing migration pressure and experiencing a populist backlash against political establishments. The rise of right-wing extremism has been facilitated by social media which link up like-minded lone actors within larger segments of societies, nationally and transnationally, allowing them to organise and proselytize among disadvantaged sectors of mainstream society. How to counter potential mass radicalisation, manipulated by right-wing mass media and populist leaders, is a question which requires all the study it can get.

TRAD: Do you believe that there is any nexus between technology and terrorism? How does this relationship work?

Prof. SCHMID: The lethal instruments of non-state terrorists have not greatly changed in the last 150 years: the bomb and the gun are still their main tools. What has changed much more are advances in communication technology. Terrorists do not longer have to glue posters on city walls explaining why they did what they have done: technological advances since the 1870s like the rotary press, television and the internet with its social media have given terrorists access to free mass exposure for even minor acts of violence, especially when they manage targeting prominent persons in landmark locations at prime time news hours. Terrorism is violence for communication but most of the propaganda work is carried out by others than the terrorists themselves.

TRAD: Could you outline the importance of intelligence in terms of counterterrorism?

Prof. SCHMID: Terrorists have the element of surprise on their side; for a brief moment in time – a bit longer in cases of hostage takings and especially kidnappings – they enjoy local superiority. It is impossible to prevent most acts of non-state terrorism without timely and accurate intelligence. The small size of terrorist cells in the underground makes infiltration very difficult; the existence of end-to-end encryption makes electronic communication intercepts almost impossible, while tracing couriers of

terrorists 24 hours, 7 days a week is too labour-intensive for most intelligence and security services. Many pieces of intelligence are needed to solve a terrorist puzzle before a planned attack can be foiled and often the discovered pieces of information belong to different terrorist plots. Without magnets, needles in a haystack cannot be found. The counter-terrorist magnets to find them vary greatly- from encouraging betrayal with the help of rewards to classical honeytraps.

TRAD: Prof. Schmid, our last question is about the future of terrorism. What will the future of terrorism look like?

Prof. SCHMID: The success rate of most non-state terrorist groups in achieving their goals is very low, except on the tactical level (like obtaining ransom money in exchange for kidnapped persons). If all terrorists were rational actors, they would, after studying the historical record of successes and failures of other terrorist groups, look for other strategies. As a specific tactic of waging conflict, terrorism will never fully disappear, but as a strategic doctrine, terrorism might be replaced by another revolutionary paradigm with a greater promise to bring about desired political changes. Then, and only then, will terrorism cease to have a future.

TRAD: Thank you for answering our interview questions.

PROF. ALEX P. SCHMID İLE SÖYLEŞİ: TERÖRİZMİN TANIMININ ÖNEMİ*

ÖZET

Öncelikle, Terörizm ve Radikalleşme Çalışmaları Dergisi (TRAD) olarak, Prof. Alex P. Schmid ile söyleşi yapmaktan duyduğumuz mutluluğu belirtmek isteriz. Prof. Schmid, Lahey’de bulunan Uluslararası Terörizmle Mücadele Merkezi’nde (*International Center for Counter Terrorism- ICCT*) Kıdemli Araştırmacı, Viyana’da bulunan Terörizm Araştırma Girişimi’nin (*Terrorism Research Initiative-TRI*) ise Direktörüdür. Prof. Schmid 1978-2018 yılları arasında Leiden Üniversitesi’nde farklı görevlerde çalışmıştır. Ayrıca, Rotterdam’da bulunan Erasmus Üniversitesi’nde “Çatışma Çözümü” alanında ve daha sonra Terörizm ve Siyasal Şiddet Çalışmaları Merkezi’nin (*Centre for the Study of Terrorism and Political Violence-CSTPV*) Direktörü olduğu St. Andrews Üniversitesi’nde Uluslararası İlişkiler Kürsüsünde görev yapmıştır. Alex Schmid ayrıca, yaklaşık yedi yıl boyunca Viyana’da bulunan Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi (*United Nations Office on Drugs and Crime-UNODC*) Terörizmi Önleme Şubesinde görev yapmak da dahil olmak üzere çeşitli görevlerde bulunmuştur. En son önemli çalışması, alanında önde gelen kırk farklı uzmanın katkılarını içeren “*Handbook of Terrorism Prevention and Preparedness*” başlıklı kitaptır. Söz konusu kitap, terörizmle mücadele alanında en çok başvurulan ve açık kaynaklardan erişilebilen bir kaynak kitabı haline gelmiştir. Schmid’in terörizm araştırmaları üzerine ödüllü bir el kitabı da dahil olmak üzere on dilde 225’ten fazla yayını bulunmaktadır. 2009 yılına kadar “*Terrorism and Political Violence*” dergisinin Baş Editörlüğünü ve 2009’dan 2022’ye kadar terörizm çalışmaları alanındaki en önemli bilimsel çevrimiçi dergi olan “*Perspectives on Terrorism*” dergisinin Editörlüğünü yapmıştır. Prof. Schmid halen bu derginin yardımcı editörlüğü görevini sürdürmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Terörizm Çalışmaları, Terörizmin Tanımı, Radikalleşme, Aşırı Sağ Terörizm, Terörizmin Geleceği.*

TRAD: Prof. Schmid, öncelikle söyleşi talebimizi kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederiz. Söyleşimize, terörizmi araştırmaya nasıl başladığınızdan bahsederek başlamak ister misiniz? Araştırmalarınız süresince karşılaştığınız temel zorluklar nelerdir?

Prof. SCHMID: 1970’lerde, önce sözleşmeli araştırmacı olarak Leiden Üniversitesi’nde çalışmak üzere İsviçre’den Hollanda’ya taşındım. İlk sözleşmemi Hollanda Hükümeti ile yaptım. Bu kapsamda anavatanları Ambon’un Endonezya’dan bağımsızlığını yeniden kazanmak isteyen ikinci nesil genç Güney Maluku’luların terörist saldırılarının arka planını analiz etmeyi içeren bir çalışmaya başladım. Çatışma çözümünde uzmanlaştım ve daha sonra Rotterdam’da bulunan Erasmus Üniversitesi’nde bu alanda profesör oldum. O zamanlar asıl zorluk, terörizm çalışmaları için ödenek bulmaktı. Birçok konuda daha araştırma yaptım. Örneğin, Uluslararası Af Örgütü (*Amnesty International*) için, devlet aktörleri tarafından

* Altınbaş Üniversitesi Doktora Öğrencisi, Zehra DİLBAZ tarafından Türkçe’ye çevrilmiştir.

gerçekleştirilen insan hakları ihlallerinin temel nedenleri hakkında araştırmalar yaptım. Amerika Birleşik Devletleri'nde 11 Eylül'de, Avrupa'da 11 Mart 2004'te Madrid'de meydana gelen terör saldırılarıyla her şey değişti. O zamana dek UNODC'nin Viyana'daki Terörizmi Önleme Şubesinde çalışıyordum. Başlıca zorluklar: birincisi, araştırma için fon bulmak, ikincisi araştırma süreci ve bulgularına yönelik siyasi müdahalelere karşı direnmek idi.

TRAD: Terörizm konusunda çalışmaya başladığınızdan bu yana terörizm çalışmalarının olumlu bir gelişme gösterdiğine inanıyor musunuz? Bu alandaki en temel soruların tam olarak yanıtladığını düşünüyor musunuz?

Prof. SCHMID: Avrupa'da ilk olarak 1994'te İskoçya'da bulunan St. Andrews Üniversitesi'nde terörizm araştırmalarına yönelik enstitüler kurulduğundan bugüne, bu alanda büyük bir ilerleme kaydedildi. 2006 yılında St. Andrews Üniversitesi'nde Terörizm ve Siyasal Şiddet Çalışmaları Merkezi'nin (CSTPV) direktörü oldum. Ancak, tüm temel sorular henüz cevaplanmamıştır diyebilirim. Başlangıç olarak, terörizmin tanımı hakkında devam eden bir tartışma devam etmektedir. "Terörist kişilik" için de araştırmalar yapıldı ancak bu, ortak özellikleri bulunan yalnız aktörler ve intihar eylemcileri dışında pek başarılı olmadı. Diğer teröristlere gelince, tıpkı bir askerin savaş suçlusu olabileceği gibi, bir "özgürlük savaşçısı" da savaş yasalarını hiçe sayarsa ve savaşçı olmayanlara yönelik eylemler yaparsa terörist olabilir.

TRAD: Terörizmin tanımıyla ilgili birçok makale ve kitap bölümü yazdınız. Terörü tanımlamak neden bu kadar önemli? Terörü tanımlamak neden bu kadar zor? Temel engeller nelerdir? Terörün tanımı konusundaki açmazın günümüzde de devam ettiğine inanıyor musunuz? Çalışmalarınız sonucunda terörizmi nasıl tanımlarsınız?

Prof. SCHMID: Net bir tanım olmadan terörizmle ilgili veri tabanları oluşturamazsınız. Tek bir tanım olmadan terörizm teorileriniz olamaz. Teröre karşı uluslararası iş birliği açısından da ortak bir siyasi anlayışa ihtiyacınız var, aksi takdirde teröristlerin bir ülkeden diğerine iadesi bir anlam ifade etmez. Akademide terörizmin ortak bir tanımına yönelik önemli ilerlemeler kaydedilmiştir. Ancak, birçok hükümet kendi tanımlarını tercih etmektedir. Bununla birlikte, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 1972'de Münih Olimpiyatlarında düzenlenen terör saldırısından bu yana tartışmalar devam etmesine rağmen Kapsamlı Uluslararası Terörizm Karşıtı Sözleşme (*Comprehensive Convention against International Terrorism*) konusunda anlaşmaya varamamıştır. Son olarak Taliban örneğinde de görüldüğü gibi, bazı rejimler terörizm dâhil olmak üzere şiddet içeren yöntemlerle iktidara

geldiler. Bu nedenle, söz konusu rejimler iktidar yolunda kullandıkları araçları dışlayan tanımlar bulmaya eğilimlidirler.

Yasal anlamda terörizmi tanımlama yetkisi çoğunlukla hükümetlerde olduğundan, terörizm tanımları ülkeden ülkeye büyük ölçüde değişir. Ancak, uluslararası topluluk, adam kaçırma ve rehine alma gibi bir dizi suç uluslararası terör suçları olarak belirlemiştir. Ben ise 1992 yılında, savaş suçları konusundaki mevcut fikir birliğinin kullanılması ve terör eylemlerinin "savaş suçlarının barış zamanındaki eşdeğeri" olarak tanımlanması önerisinde bulundum. Bu fikir birliği çemberinden geçerek bir anlaşma tanımına ulaşmak için yaptığım bu öneri kabul edilmedi. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 6. (Hukuk) Komitesi'nin Geçici Komitesi tarafından hazırlanan taslak tanım 2003'ten beri masada duruyor; benim önerdiğim tanımdan çok daha geniş ve belirsiz bir tanım. Tartışma için, "Terörizmi Tanımlamak" başlıklı makalemi Uluslararası Terörle Mücadele Merkezi'nin (www.icct.nl) internet sitesinde bulabilirsiniz. Bu çerçevede yaklaşık 200 meslektaşımın yardımıyla akademik fikir birliğiyle geliştirdiğim terörizm tanımı için, tam metni alıntılama izin verir lütfen:

"Terörizm, bir yandan, korku yaratma, zorlayıcı siyasal şiddetin özel bir şekil veya taktiğine yönelik varsayılan etkinliği hakkındaki bir doktrine ve diğer yandan, genellikle sivillere ve muharip olmayan kişilere yönelik olarak, hedef kitleler ve çatışma tarafları üzerindeki propaganda ve psikolojik etkileri nedeniyle göstermelik, hesaplı ve doğrudan şiddet eylemlerinin, yasal veya ahlaki kısıtlamalardan bağımsız olarak gerçekleştirilen komplo pratiklerine atıfta bulunur. Terörizm, taktik olarak üç ana bağlamda kullanılır: (i) yasa dışı devlet baskısı, (ii) savaş dışı zamanlarda veya çatışma bölgeleri dışında devlet dışı aktörler tarafından propaganda amaçlı ajitasyon ve (iii) devlet ve devlet dışı aktörler tarafından kullanılan düzensiz savaşın yasadışı bir taktiği."

TRAD: Radikalizm ve terörizm araştırmaları literatüründe, radikalizmin ne olduğuna ve radikal kişinin kim olduğuna dair çeşitli faktörlere ve dinamiklere dayalı birçok tanım bulunmaktadır. Radikalizm ve radikal kavramlarını terörizm çalışmaları açısından nasıl tanımlarsınız?

PROF. SCHMID: Geçmişte, radikalizm, 1790'larda meydana gelen Fransız Devrimi'nden esinlenen siyasal bir hareketti. 19. yüzyılda, kendilerine "radikal" adını veren birçok siyasal parti vardı. Otoriter yöneticilere karşı çıktılar, kilise ve devlet arasında bir ayrımın olmasını savundular ve tüm vatandaşların mülkiyet sahipliğinden bağımsız olarak eşit oy hakkı için mücadele ettiler. Bugünün demokratik kazanımlarının birçoğu, o zamanlar radikallerin mücadele ettiği amaçlara dayanır. 21. yüzyılın bir icadı olan

"radikalleşme" terimi doğrudan Fransız Devriminden ortaya çıkan radikal partilerle ilgili değildir. Radikalizmin birçok tanımı vardır. Benim ise şöyle bir radikalizm tanımım var. Yine müsaadenizle alıntılıyorum:

“Genellikle siyasal kutuplaşma durumunda, çatışma yaratan tarafların diyalog, uzlaşma ve hoşgörü uygulamalarının bir taraf veya her iki tarafça terk edildiği, terörizm ve savaş suçları şeklindeki çatışmacı yöntemlerin artış gösterdiği, çatışmaya yol açan, bireysel veya kolektif (grup) bir süreçtir. Bu süreç, genellikle ana akım veya mevcut durum yönelimli eğilimlerden daha radikal veya aşırı pozisyonlara doğru bir ideolojik sosyalleşme ile eşlik ederken, ayrımcı bir dünya görüşü ve mevcut sistemin uygun veya meşru olarak tanınmaması nedeniyle egemen siyasi düzen dışında bir alternatif politik hareket noktasının kabul edilmesini içerir.”

Başka bir deyişle, “radikal bir kişi” (ilk siyasal partilerin bakış açısıyla) şu anda kullanılan “radikalize olmuş bir kişi” ile aynı değildir. Ayrıca, yönetimlerin varlığını sürdürmek için yaptığı, seçim sahtekârlığı, işkence, cinayet, kaybolma ve medya sansürü benzeri gibi politik uygulamalar ılımlı kişileri bile radikalleştirebilir.

TRAD: “*Handbook of Terrorism Prevention and Preparedness*” kitabının ortak yazarlarından ve editörlerinden birisiniz. Sayın Schmid, devletlerin terörizmi önleyebileceğine inanıyor musunuz? Devletler terörizmi önlemek için hangi tür önlemleri almalıdır?

PROF. SCHMID: Herhangi bir kişi bir bıçağı alabilir ve bir yabancıyı bıçaklayabilir, ya da arabasını bir kalabalığın üzerine sürebilir. Hiçbir devlet, hatta totaliter bir devlet bile, özellikle akli dengesi yerinde olmayan ve intihara teşebbüs eden kişileri bunu yapmaktan alıkoymaz. El kitabımda, terörizmi önleme kapsamında terörizm olayları öncesinde, esnasında ve sonrasında yapılacaklarla ilgili açıklama yapıyorum. Pek çok devlet, terörizm olaylarının öncesinde yapılacak müdahalelerden ziyade, neredeyse tamamen sonrasında ve son dakikada önleme konusuna odaklanıyorlar. Bir sonraki kitabımın konusu olan Vatandaş Eğitimi (*civic education*) hususu, terörizmi önlemek için, terörizm meydana gelemeden önce hükümetlerin daha fazla yatırım yapması gereken en önemli alandır.

TRAD: Çok sayıda akademik çalışma, başta ABD olmak üzere Batı ülkelerinde aşırı sağ hareketlerin yükselişte olduğuna dikkat çekiyor. Sizce aşırı sağ hareketlerin terörist eylemlere dönüşme olasılığı var mı? Size göre aşırı sağcı teröristler örgütlü gruplar ve hareketler oluşturma eğilimindedir mi, yoksa bu ideolojik çevrenin ana tehdidi tek aktörlü terörizm midir?

PROF. SCHMID: Birinci dalga olan Anarşist Dalga (1879-1920’ler), ikinci sıradaki Anti-Koloniyalist Dalga (1919-1960’lar), üçüncü dalga olan Yeni Sol Dalga (1960-1990’lar) ve dördüncü dalga olan Dini Dalga’dan (1979-2020’ler) sonra, yalnızca Amerika Birleşik Devletleri’nde değil, göç olgusuyla karşı karşıya kalan ve siyasi kurumlara karşı popülist bir tepki yaşayan diğer gelişmiş ülkelerde de bir yeni bir dalga olan, “Aşırı Sağ Dalga” terörizminin ortaya çıktığına dair bazı işaretler var. Aşırı sağın yükselişi, benzer düşünen yalnız kurt eylemcilerini ulusal ve uluslararası olarak daha büyük toplum kesimlerini içinde barındıran, sosyal medya tarafından kolaylaştırıldı. Aşırı sağcı kitle iletişim araçları ve popülist liderler tarafından manipüle edilen potansiyel kitlesel radikalleşmeye nasıl karşı konulacağı, araştırılması gereken bir sorudur.

TRAD: Teknoloji ile terörizm arasında bir ilişki olduğuna inanıyor musunuz? Teknoloji ile terörizm arasında ilişki nasıl işler?

PROF. SCHMID: Terör örgütlerinin öldürücü araçları son 150 yılda çok fazla değişmedi: bombalar ve silahlar terör örgütleri için hala ana araçlardır. Daha çok değişen şey, iletişim teknolojilerindeki ilerlemelerdir. Teröristler artık yaptıklarının nedenini açıklayan afişleri şehir duvarlarına yapıştırmak zorunda değiller. 1870’lerden bu yana teknolojik gelişmeler, televizyon ve sosyal medya dâhil olmak üzere, teröristlere küçük şiddet eylemlerinin bile ücretsiz kitle iletişim araçlarına erişimini sağlamıştır. Özellikle önemli kişilere ve önemli noktalara yönelik terör saldırıları, haber saatlerinde gerçekleştirildiğinde teröristlere büyük bir medya görünürlüğü sağlamaktadır. Terörizm iletişim için yapılan şiddettir, ancak propaganda çalışmalarının çoğu teröristlerden başka kişiler tarafından yürütülür.

TRAD: Terörle mücadele açısından istihbaratın önemini özetler misiniz?

PROF. SCHMID: Teröristlerin tarafında bulunan bir “sürpriz” unsuru vardır. Teröristler, rehine alma ve adam kaçırmada biraz daha uzun olmak kaydıyla, kısa bir süre için üstünlüğü ele geçirmenin “tadını çıkarırlar”. Zamanında ve doğru istihbarat olmadan, çoğu terör eylemi önlenemez. Bununla birlikte yeraltındaki küçük terör hücreleri sızmayı oldukça çok zorlaştırırken; uçtan uca şifrelemenin varlığı, elektronik iletişimin kesilmesini neredeyse imkânsız hale getirirken; teröristlerin kuryelerini haftada 7 gün 24 saat takip etmek, çoğu istihbarat ve güvenlik servisi için çok yoğun bir emek gerektirmektedir. Planlanan bir saldırı engellenmeden önce, bir terör eylemi yapbozunu çözmek için pek çok istihbarat parçasına ihtiyaç vardır. Genellikle keşfedilen bilgi parçaları da farklı terör planlarına aittir. “Mıknatıslar olmadan samanlıkta iğne aranmaz.”

Bu mknatıslar, ödüllerin yardımıyla terör örgütü içerisinde ihaneti teşvik etmekten, klasik bal tuzaklarına kadar farklı alanlarda değişebilir.

TRAD: Prof. Schmid, son sorumuz terörizmin geleceği ile ilgili. Terörün geleceği sizce nasıl olacak?

Prof. SCHMID: Çoğu devlet dışı terör örgütünün hedeflerine ulaşmadaki başarı oranı, taktik seviyedeki başarılar (kaçırılan kişiler karşılığında fidye parası almak gibi) dışında çok düşüktür. Tüm teröristler rasyonel aktörler olsaydı, diğer terörist grupların başarılarının ve başarısızlıklarının tarihsel sürecini inceledikten sonra başka stratejiler ararlardı. Bir çatışma taktiği olarak terörizm, hiçbir zaman tam olarak ortadan kalkmayacaktır, ancak stratejik bir doktrin olarak terörizm, arzu edilen siyasi değişimleri gerçekleştirme konusunda daha büyük bir vaadi olan başka bir devrimci paradigma ile değiştirilebilir. Ancak o zaman terörizm bir geleceğe sahip olmaktan çıkacaktır.

TRAD: Sayın Schmid, sorularımızı yanıtladığınız için teşekkür ederiz.